

Երևան, 16 Հոկտեմբեր, 2023

Տերության Ալոգ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՊՄՈՍ 48

ԱԽՏՈՒԾՈՅ ՔԱՂԱՔԸ

Մեծ է Տերը, մեր Ասպուածը,
եւ ամէն օրիներզութեան արժանի՝
իր քաղաքին մէջ, իր սուրբ լեռան վրայ:
Իր բարձրութեամբ գեղեցիկ է,
ամբողջ աշխարհի ուրախութիւնն է Սիոն լեռը,
Ասպուծոյ բնակավայրը, մեծ Թագաւորին քաղաքը:
Ասպուած ներկայ է անոր ամրութիւններուն մէջ,
եւ ցոյց փուած է՝ թէ ինքն է իրաւ ամրոցը:
Ահա թագաւորները հաւաքուեցան,
եւ միասնաբար յարձակեցան քաղաքին վրայ.
Քայց երբ զայն գենան՝ ապշեցան,
զարհութեցան եւ փախուսփի դիմեցին:
Դոնը բռնեց զիրենք, ինչպէս երկունքը կը բռնէ ծննդական կինը,
կամ ինչպէս որ արեւելքն փշող հովը կը խորպակէ Թարշիշէն եկող նաւերը:
Ինչ ըստ էինք՝ այժմ մեր աքերով գենանք Ամենակալ Տիրոջ քաղաքին մէջ,
մեր Ասպուծոյն քաղաքին մէջ.
Ասպուած կանգուն պիկի պահէ զայն յաւիպեան:
Քու փաճարիդ մէջ, ով Ասպուած,
մենք մշղական հոգածութեանդ մասին կը խորհինք:
Քու անունդ, ով Ասպուած, ծանօթ է աշխարհի չորս ծագերուն,
եւ բոլորը թեզ կօրիներգեն:
Վրդար են գործերդ:
Թող ուրախանայ Սիոն լեռը, թող ցնծան Յուդայի քաղաքները,
արդար դափասփաններունդ համար:
Ով ժողովուրդ, Սիոնի շուրջը դարձէք, անոր չորս դին պարզեցէք,
անոր աշփարակները համրեցէք:
Լաւ դիմեցէք պարհապները, զննեցէք անոր ամրութիւնները,
որպէսզի պարմէք զալիք սերունդներուն:
Մեր Ասպուածն է ասիկա, մեր Ասպուածը՝ միշտ եւ յաւիպեան.
ինք մեզ պիկի առաջնրոդէ մինչեւ վախճան:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱԼՈԳ

Տեր ոլորմեա, Տեր ոլորմեա, Տեր ոլորմեա, Տեր ոլորմեա:

Ամենասուլրի Երրորդութիւնն, սոսու աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տեր ոլորմեա, Տեր ոլորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ոլորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԱՍՏՈՒԺՈՅ ՔԱՂԱՔԸ

Որքան նիւթական պարկերներով ներկայացուած է այս Սաղմոսը, նոյնքան եւ հոգեւոր իմաստով: Այս Սաղմոսը կը ներկայացնէ Ասպուծոյ քաղաքը, եւ այդ քաղաքին գովքը կը հիստ: Առաջին համարը դաւանութիւն է, խոսպովանութիւն Ասպուծոյ ով ըլլալուն մասին: Մեծ է Տէրը, մեր Ասպուածը: Այդպէս է՝ մեր դաւանութիւնը այսօր: Մեծ է Տէ՛րը: Եթէ մեծ է Տէրը, ապա ինչո՞ւ վախնալ ու ահ ու դրդի բռնուիլ ուրիշներու մեծութենէն: Եթ ամէն օրիներգութեան արժանի, իր քաղաքին մէջ իր տուրք լեռան վրայ: Ընդհանրապէս Ասպուծոյ քաղաք իբրեւ ճաշնցուած էր Երուսաղէմ քաղաքը, որ նաեւ կը նշանակէր՝ խաղաղութեան քաղաք: Խոկ Սիոն լեռը, որպէս Ասպուծոյ տուրք լեռը, որուն վրայ նաեւ կառուցուած Ասպուծոյ գրաճարը: Բայց այս բոլորը որպէս նախապարասպական ու նախաճաշակ Ասպուծոյ խսկական քաղաքին ու Անոր լեռան ու գրաճարին: Որովհետեւ առիթով մը Քրիստոս պիտի յայլարարէր ըսելով, Ասպուած ձեռագործ գաճարներու մէջ չի բնակիր, այլ՝ անձեռագործ: Ասպուած Հոգի է, եւ հոգիներու մէջ կը բնակի: Հետեւարար, այս արդարայպութիւնները որքան նիւթական քաղաքին մասին ըլլան, սակայն, անոնք խորհրդանշանակ ու հեգուր իմաստով Ասպուծոյ Եկեղեցին մասին են, այն Եկեղեցին, որուն Պողոս Առաքեալ կը կոչէ Քրիստոսի խորհրդաւոր մարմինը: Այն Եկեղեցին, որուն համար Քրիստոս Ինք պիտի ըսէր, դժոխքի դռներն իսկ պիտի չկարենան յաղթել: Ուրեմն, Ասպուծոյ քաղաքը՝ Եկեղեցին իր բարձրութեամբ գեղեցիկ եւ ամբողջ ածխարհին ուրախութիւնը եղող, որպէս Ասպուծոյ բնակավայրը, որովհետեւ Ասպուած հոն է որ կը բնակի, այսինքն՝ Եկեղեցույ մէջ, այսինքն՝ հոգիներու մէջ, այն հոգիներուն, որոնք զԻնք կը հիւրլնկալեն, ու իրենց սրբի, հոգիի դռները լայն կը բանան, որպէսզի ներս մփնէ եւ այնպես բնակութիւն հասպարէ: Այսօր ալ երբ Եկեղեցի կը յաճախենք, որպէս Ասպուծոյ գրունք, ինչ է արոեօր մեր պարկերացումն ու ըրունումը, թէ Ասպուած հոն է, եւ կամ հոն կերթանք հանդիպելու Ասպուծոյ հեփ, յեփոյ, սակայն, երբ ամէն ինչ կ'աւարպի եւ մենք մեր գուները պիտի վերադառնանք, ո՞ւր է Ասպուած: Ահա լաւագոյն պահը, երբ կը յաճախենք, մեր հոգիները վերածենք գաճարի, ինչպէս պիտի ըսէ Պողոս Առաքեալ, յիշեցնելով Կորնթացիներուն, «Չեք զիտեր, որ դուք Ասպուծոյ գաճարն էք»: Տաճար մը որ այնքան գեղեցիկ, վայելուչ, ու մանաւանդ՝ աշխարհին ուրախութիւնը եղող: Ահա այդ գաճարին մէջ է Ասպուծոյ ներկայութիւնը, ու մանաւանդ՝ Անոր գօրութիւնը, եւ Ան է իրաւ ամրոցը, այսինքն՝ նեղութեան եւ դժուարութեան ժամանակ պաշտպանը:

Սաղմոսը կը շարունակէ եւ կը ներկայացնէ, որ «աշխարհի թագաւորներ հաւաքուեցան, ու միասնաբար յարձակեցան Ասպուծոյ քաղաքին վրայ, բայց երբ զայն գեսան ապշեցան, զարհուրեցան եւ փախուսպի դիմեցին»: Պարմականօրէն զիտենք որ գարբեր գարբեր առիթներով, գարբեր գարբեր կայարութիւններ, թագաւորութիւններ յարձակեցան ու կոփորեցին ու աւերեցին Երուսաղէմ քաղաքը եւ գաճարը: Եթէ նոյնիսկ եղան պահեր, որ շաբեր զարհուրեցան, շաբեր փախուսպի դիմեցին, բայց եւ այնպէս ուրիշներ կոփորեցին, քաղաքը այրեցին, գաճարը կործանեցին: Բայց այսպես արգայայպութիւնը Ասպուծոյ քաղաքին, Ասպուծոյ գաճարին, Ասպուծոյ Եկեղեցին է, որքան ալ ժամանակներու ընթացքին ենթարկուեցաւ հալածանքի, կոփորածի, նահապակութեան, բայց երբեք չկրցան խորփակել, որովհետեւ անիկա Ասպուծոյ պաշտպանութիւնն է որ ունի, որովհետեւ այդպէս խոսպացաւ Քրիստոս ըսելով. «Նոյնիսկ դժոխքի դռները պիտի չկարենան յաղթել»: Ահա գեսնելով դող բռնեց զիրենք եւ ցաւ, նման այն ցաւին որ կունենայ յոի կինը, եւ կամ այնպիսի վիճակ մը, ինչպէս արեւելքէն փող հովը կը խորփակէ թարշիշն եկող նաւերը:

Ահա ինչ որ անցեալին խօսրով ներկայացուած էր, հասած է պահը աքերով գեսնելու Ասպուծոյ քաղաքին շրեղութիւնը, Ասպուծոյ ներկայութիւնը, ու մանաւանդ՝ Ասպուծոյ խոսպումին համաձայն զայն կանգուն պահելը: Ասպուծոյ անոնք ծանօթ պիտի դառնայ աշխարհի ջորս ծագերուն, եւ ժամանակներ պիտի զան երբ բոլորը պիտի օրիներգեն զԱսպուած: Ասպուծոյ գործերը արդար են: Ահա այդ արդար գործերուն համար Սիոն լեռը թող ուրախանայ, Յուդայի քաղաքները թող ցնծան:

Ի վերջոյ, կոչ կուղղուի ժողովուրդին, Սիոնի շուրջը դառնալու, անոր աշխարհակները համրելու: Պարհապները դիմելու եւ ամրութիւնները զննելու, որպէսզի պարմեն զայիք սերուլներուն: Ասպուծոյ գաճարին մասին խօսած ժամանակ, խորքին մէջ Ասպուծոյ մասին խօսելու, որ միծր եւ յափեան կայ, եւ Ինք է Իր ժողովուրդը առաջնորդողը մինչեւ վախճան, աւարք: